

வெற்றி மனி

മലർ 6

சிறுவர் மாத இதழ்

இதும் 12

இவ்வாண்டில்

குத்து விளக்கினை ஏற்றுவோம் - மனம்
வைத்துக் கடவுளைப் போற்றுவோம்
புத்தியி ஞநசெய் லாற்றுவோம் - மிகு
புத்தொளி எங்கும் பரப்புவோம்!

நோக்கம் உயர்ந்த திருந்திடில் - அதில்
 ஊக்கம் தொடர்ந்து வளர்ந்திடில்
 போக்கினில் நேர்மை சிறந்திடில் - பல
 ஆக்கமில் வாணிடில் நிறைந்திடும்!

— கவிஞர் வி. கந்தவனம்

நங்கையர் ஸிரும்பும் நவநாகரீக
 ☆ நகைகளுக்கும் ☆ வெறங்களுக்கும்
 புகழ்பெற்று சீனங்கும் ஸ்தாபனம்

கே.என்.எம்.மீரன் சாஹீப்

“தங்கப்பவண் நகை மாளிகை”

கன்னதீட்டி

தொலைபேசி: 585

யாழ்ப்பாணம்

Visit

K. N. M. MEERAN SAHIB
 JEWELLERS & DIAMOND MERCHANT
 “SOVEREIGN PALACE”

KANNATHIDDY

Dial: 585

JAFFNA

வாய்வு குரணம்

மலச்சிக்கல், மலக்கட்டு, உஷ்ண
 பித்த வாய்வுகள், கை கால்
 இடுப்பு முட்டுகள் வலி பிடிப்பு-
 வயிற்று வலிக்குச் சிறந்தது.
 (பத்தியமில்லை)

150 கிராம் டின் ரூபா. 4-00
 (தேவைக்கு எழுதவும்)

வீரகேசரி மாத்திரை

ஜீவசக்தி கனவிலும், சிறுநீரிலும்
 வெளியாவதை கட்டுப்படுத்தி
 நாடி நரம்புகளுக்கு வலுவும்
 உறுப்புக்கு உறுதியும் இழந்த சக்
 தியும் நீட்தத் சக்தியும் அளிக்கும்
 100 பில்ஸ் ரூ. 25; 50—ரூ. 13,
 24—ரூ. 7. (மெழுகு ரூ. 4)
 (பார்சல் சார்சு தனி)

பண்டிட்: S. V. R. கண்டார் சன்ஸ் R. I. M. P.
 அரிசிப்பாளையம், சேலம் - 9. (S. I.)

கிடைக்குமிடங்கள்:-

- (1) ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி, சிலோன் (2) அமிர்தலால் அன் கோ. (மெடிக்கல் ஸ்ரோரஸ்) 146, நெனியப்ப நாயக்கன் தெரு.
- சென்னை- 3. (3) ராஜா மெடிக்கல், 31, தர்மராஜா கோவில் தெரு.
- பெங்களூர் கண்ட. (4) வல்லராம் 188 A, தாராவிரோடு, யம்பாய்-17

கெளரவ ஆசிரியர்: மு. க. சுப்பிரமணியம்

— வெற்றிமணி —

வருடச் சந்தர்

பொங்கல் மலர்	
தபாற்செலவுட்பட	
இலங்கை	ரூபா. 4-00
இந்தியா	ரூபா. 4-00
மலூயா	\$ 4-00

விளம்பர விகிதம்

வெளி அட்டை	ரூபா. 50-00
உள் அட்டை	ரூபா. 35-00
முதற் பக்கம்	ரூபா. 30-00
உட் பக்கம்	ரூபா. 20-00
தொடர்ந்து விளம்பரஞ்செய்யின்	
15 வீதக் கழிவுண்டு	
விபரங்களுக்கு எழுதுக.	

வெற்றிமணி
முள்ளியவேளை. — இலங்கை

பொருளடக்கம்

தலையங்கம்	...	...	...	...	3
ஊர்ப் பெயரினுள்ளே.....	...	...	...	...	4
கொடிய கூணியின் நெடிய. ...	...	...	...	...	6
நிலா! நிலா! ஓடி வா! ...	...	...	...	...	10
நலமா? ...	...	...	...	...	13
நாடகம்	...	...	...	...	15
அன்பு	...	...	...	...	21
உண்ணம் நண்பன் ...	...	...	...	...	23
அனுதைக் கோட்டை	...	...	...	...	25
புதிய வெளியீடு	...	...	...	...	26
கவிதை அரங்கம்	...	...	...	...	27
நீலமலர் ...	...	...	...	...	29
மறதி!	...	...	...	...	31
அறிவுப்போட்டி 7ன் முடிவு	...	...	...	...	32

— வெற்றிமணி —

வெற்றிமணி டாண் எனவே விண்முட்ட ஒலித்திடுவாய்
நற்றமிழாம் எங்கள்மொழி நலமுற ஒலித்திடுவாய்

மலர் 6.

செவ்வாய்க்கிழமை

15-4-69

| இதழ் 12

மரநகரசபையின் கலைப்பணி

யாழ்ப்பாண மாநகரசபை
 தமிழையும், அதன் கலைகளையும்
 வளர்த்தற்கு மேற்கொண்டுவரும்
 முயற்சிகள் இப்பொழுது எல்
 லோரது கவனத்தையும் பாராட்
 டுதல்களையும் ஈர் த் து நிற்கின்
 றது. திறந்த வெளி அரங்
 கொன்று அமைத்து அதிலே
 சிறந்த பல கலைநிகழ்ச்சிகளையெல்
 லாம் பெளர் ணமி நாட்களில்
 அரங்கேற்றிக் கலை ஞர் களின்
 ஆற்றலை வளர்த்துப் போற்றும்
 முயற் சி மெச்சவேண்டிய
 தொன்று.

திறந்த வெளி அரங்கில் சமீ
 பத்தில் நடந்த கொழும்பு ஸ்ரூ
 டியோவின் முப்பதாவது ஆண்டு
 விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிய
 மாநகரசபை முதல்வர் திரு. சி.
 நார்கராசா அவர்கள் கலைநிகழ்ச்சி
 கலைக் கண்டுகளிக்க வந்துதிரஞும்
 இரசிகப் பெருமக்களுக்குத் தக்க
 மின்னெளி அமைப்பு, சிற்றுண்டிச்
 சாலை, மலசலகூடம் முதலிய வசதி
 களை ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று
 தெரிவித்த கருத்துக்களை ஏற்று
 அவற்றை நிறைவேற்றித் தருவ
 தற்கு முயற்சிப்பதாக வாக்குறுதி
 அளித்திருப்பதுவும் மகிழ்வு தரு

கின்றது. திறந்தவெளி யரங்கைச்
 சூழ்ந்து இத் தேவைகள் உண்மை
 யிலேயே இன்றியமையாதவை.

இவைபோன்று மேலும் ஓர்
 ஆக்கட்டுர் வ மா ன விடயத்தில்
 மாநகரசபை கவனஞ் செலுத்த
 வேண்டுமென்று வெற்றி மணி
 வேண்டிக்கொள்ள விரும்புகிறது.

யாழ்ப்பாண த்து எழுத்
 தாளர்கள் கூட்டங்களை நடாத்
 தவோ கருத்தரங்குகளை நிகழ்த்
 தவோ தக்கவொரு மண்டப
 மின்றி அலைகின்றார்கள். பாட
 சாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்து
 விட்ட பின்னர் எழுத்தாளர்கள்
 பாடு பெரும் பாடா கவுள்ளது.
 இருக்கின்ற மண்டபங்களுக்குப்
 பெருந்தொகைப் பணம்செலுத்த
 வேண்டியள்ளது. ஏழைமுத்தா
 ளர்கள் அதிக பொருட்செலவின்
 றிக் கூடிக் கலந்துரையாடவும்,
 கூட்டங்கள் வைப்பதற்கும் ஓர்
 ‘எழுத்தாளர் மண்டபம்’ மாநகர
 சபை அமைத்துக் கொடுக்க முன்
 வருமாயின் வண்டமிழ் அன்னை
 நெஞ்சுசம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியாற்
 பொங்குமன்றே!

ஊர்ப் பெயரினுள்ளே . . . !

இரசிகமணி கணக. செந்திநாதன்

சுன்னகத்தில் இருந்த முத்துக்குமார் கவிராயர் என்ற புலவர் பெருமான் ‘முடிவிலாதுறை சுன்னகத்தான் வழி முந்தித் தாவடிக் கொக்குவில் மீது வந்தடைய ஓர் பெண் கொடிகாமத் தானசைந்தானைக் கோட்டைவெளி கட்டுடை விட்டாள்’ என்றவொரு தனிப் பாடலைப் பாடியுள்ளார். பாடலை வெளிப்படையாகப் பார்த்தால் யாழ் ப் பாணத்தில் உள்ள சுன்னகம், தாவடி, கொக்குவில், கொடி காமம், ஆனைக்கோட்டை, கட்டுடை முதலிய ஊர் ப் பெயர்கள் அடங்கிய பாடலைப் போலத் தோன்றும். அலகிட்டு - பிரித்து - பொருளை அறிந்தால் சைவ சித்தாந்தக் கருத்து உட்பொருளாக விளங்கும். மூனை வேலைப்பாடுள்ள இந்தப் பாடல் அக்காலப் புலவருலகை ஆகர்ஷித்தது. பலர் இப்படியான பாடலைப் பாடி மற்றையோருக்குப் பாடிக் காட்டிப் பொருள் கேட்டு மடக்கினார்கள்; மகிழ்ந்தார்கள்.

ஒரு புலவர் ஊர்ப்பெயர் டட போருள் ஸ்ளக்ஷ் என்று இருபத் தேழு பாடல்களைக்கொண்ட சிறிய நூ லொ ன் றை யே இயற்றிவிட்டார். ஊர்ப்பெயர்கள் வெளிப்படத் தோன்ற வும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் உட்பொருளாக அமையவும் பாடிய பாடல்கள் அவை. முத்துக்குமார் கவிராயரின் ‘முடிவிலாதுறை சுன்னகத்தான் வழி’யைப் படியெடுத்துப் பாடப்பட்டவை அவை. இக் காலத்தில் எனிய பாடல்களைப் பாடும் கவிஞர்கள் இந்தப் பாடல்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கலாம். ஆனால் ஒரு சில இரசிகர்கள் இப்படியான பாடல்களை மிகவும் இரசிக்கிறார்கள். இதோ! இரண்டு பாடல்களை உங்கள்முன் வைக்கிறேன். இரசிகரித்தா பாருங்கள்!

‘அனைவியை யாச் சித்தங் கேணியர் பண்டத்தரிப்புடனே துணைவியை நீங்கிலென் கந்தரவோடையிற் சென்றிருந்தென் கணையலை காவி யுடுப்பிட்டியாருங் கரவெட்டி வந் திணையடி சூடினுங் கோப்பாயைச் சேர்வ தெளிதலவே’

இந்தப் பாடல் வெளிப்படையாகப் பொருளை அறியமுடியாத பாடல் என்பதுண்மை. சித்தங்கேணி, பண்டத்தரிப்பு, துணைவி, கந்தரவோடை, உடுப்பிட்டி, கரவெட்டி, கோப்பாய் முதலிய யாழ் பாணத்திலுள்ள ஊர்களின் பெயர்கள் ஏதோ தெரிகின்றன என்றும் சொல்லலாம். ஆனால்,

பதம் பதமாகப் பிரித்துப் பொருளை அறிந்தால்... பாடிய புலவரின் கெட்டித்தனம் விளங்கும். இரசிகவுலகம் வாழ்றும்!

அணைவு இயையாச் சித்தங்கேணியர் - நிலைப் படுதல் பொருந்தாத மனமானது கேணியின் நீர்போல் கலங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்; பண்டத்து அரிப்புடனே - பொருளில் ஆசையாகிய குற்றத்துடனே; துணையை நீங்கிலென் - வாழ்க்கைத் துணையாகிய மஜையாலோத் துறந்திருந்தா வென்ன; கந்தரம் ஓடையிற் சென்றிருந்தென் - மலைமுரங்குகளிலும் நீரோடைகளிலும் போய்த் தனிமையாய் இருந்தாலுமென்ன; கண்ணை அலை - கண்ணைப் பறிக்கின்ற; காவி உடுப்பிட்டு - காவி தோய்க்கப்பட்ட உடுப்பை அணிந்து; யாரும் கரவு எட்டிவந்து இணையடி சூடினும் - பார்க்கின்ற எவர்களும் கள்ள வேஷதாரி என்கிற சந்தேகம் நீங்கிவந்து; அவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் சிரமேற் சூடி வணங்கி னலும் கோப்பாய் ஜீ சேர்வது எளிது அவ - அவர்கள் இடப வாகனத்தில் இவர்கின்ற சிவபெருமானை அடைவது இலகு வன்று. இது பாட்டின் பதப் பொருள்.

ஏதோ ஊர்ப் பெயர்கள் அடங்கிய பாட்டின் உடபொருளை நோக்கி ஆஹா! என்று வியப்புறுகிறோம். ‘‘அடியார்க் கெளியராகிய சிவ பெருமானைத் தவ வேடத்தில் மறைந்து மாய்மாலம்பண்ணுஞ் சந்நியாசிகள் ஒருபோதும் காணமாட்டார்கள்’’ என்ற கருத்தை உட் பொருளாக வைத்துப் புலவர் எப்படியெல்லாம் பாடியிருக்கிறார் என அகமகிழ்கிறோம். ‘தவமறைந் தல்லவை செய்தல்’ என்ற வள்ளுவர் குறளினது கருத்தினவிருக்கண்டு ஆனந்தப்படுகிறோம்.

சிறுப்பிட்டி நேர் தனச் செம்மணியார் சித்திரமொழியா ரிறுப்புற் ற நேய நிகளத் துரும்பராய் சிறுநூல்

விருப்புற்று நித்தம் பயில்வேன் சில்லாலைய மேவினு நெஞ் சொருப்பட்டு நேரென்னக் குண்டோ சுதுமலைக் கேகுவதே!

சிறுப்பிட்டி, செம்மணி, சித்திரமொழி, உரும்பராய், சில்லாலை, சுதுமலை என்ற ஊர்ப்பெயரடங்கிய இப் பாடவின் பொழிப்பு இது. ‘‘பெண்களது நாகரீகமான பேச்சாரவாரத்திலீடுபட்டு அவர்களது ஆசை விலங்கிலகப்பட்ட புல்லர்கள் படிக்குஞ் சிற்றின்ப நூல்களை விரும்பிப் படிப்பேனேயன்றி, சிவாலயங்ஞ் சென்று மனமடக்கி அரைக்கண நேரமாவது சிவத் தியானத்திலிருக்க மாட்டேன். அத்தகைய எனக்குக் கயிலாயத்துக் கேகும் பேறு கிடைப்பது எவ்வழி’’ பொழிப்பைச் சொல்லியிருக்கிறேன். பதம் பதமாகப் பிரித்துக் கருத்தைக் கண்டுபிடித்து மகிழுங்கள். இந் நாலை இயற்றியவர் மல்லாகம் இ. நமச்சிவாயம்பிள்ளை. ஆங்கில இந்துசாதனப் பத்திராதிபர் சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் தந்தையார் ஆவர்.

கம்பராமராயன்த்தின் திருப்புமுனை

தொடர்ச்சி

கொடிய கூணியின் நெடிய சாதனை

வி. கந்தவனம் B. A.

இந்த அற்ப காரணத்துக்காகக் கூணி பழிக்குப்பழி வாங்கியது மனித இயல்போடு பொருந்துவதாக இல்லையென்றும் அதனால் இப்பாத்திரப் படைப்பு அவ்வளவு சிறப்பாக அமையவில்லை யென்றும் கருதுகின்ற அறிஞர்கள் உள்ளனர்.

விளையாட்டு (சிறிய அளவிலேனும்) வினையாக முடிவதை வாழ்க்கையில் நாம் அவ்வப்போது காணகின்றேம்; கேள்விப்படுகின்றேம்; இராமன் செயல் விளையாட்டுத்தான். குழந்தைகள் விளையாட்டாகச் செய்யுங் குற்றங்களைப் பெரியவர் பொருட்படுத்துவதில்லை என்பதுவும் உண்மைதான். ஆனாலும், ஒன்றைச் சொன்னால் அந்த ஒன்றுக்கு ஒன்பது பொருள் கண்டுபிடித்து ஓராயிரம் வியாக்கியானங்கள் கூறுகிறார்கள் சிலர். இன்னும் சிலர் என்னத்தைத்தான் சொன்னாலும் பொறுத்துக்கொண்டு பேசாமற் போய்விடுகின்றார்கள். சிறுபிள்ளைகள் விட்ட பிழைக்காகப் பெரியவர்கள் பொங்கிஎழுந்து ஒருவரை யொருவர் சுட்டுத் தள்ளுஞ் செய்திகளை இக் காலத்தில் அடிக்கடி நாம் பத்திரிகைகளிற் படிக்கின்றேம். சிறிதைப் பெரிதாகக் கொள்வதும் பெரிதுதச் சிறிதாகக் கருதுவதும் அவரவர் உள்ளத்தைப் பொறுத்தது. கூணிதான் கொடுமனக் கூணியாயிற்றே! அவருக்கு இராமனின் விளையாட்டு ஒரு பெருங் குற்றமாகப் பட்டுவிட்டது. அது அவளது நெஞ்சை இன்றுவரை உறுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றது. அத்தகைய இராமனுக்கா முடிகுட்டு விழா என்று ஆத்திரமடைகின்றார்கள். இராமன் மன்னனவதை, இராமனைப் பெற்ற கோசலை பெருமை பெறுவதை, கோசலையைச் சூழ்ந்த சுற்றும் சிறப்படைவதை அவள் விரும்பவில்லை. நேராகக் கேகயன் ரேகை கோயில் சென் ரெய்துகின்றார்கள். தொடக்கத்தில் இருந்தபட்டம் படிகின்றது; கோபந் தணிகின்றது. அமைதியோடு, நிதானமாகத் தனது வேலையைத் தொடங்குகின்றார்கள். இராமனுக்கு முடிகுட்டு விழா என்பதைனே அவள் கைகேயியிக்கு எடுத்துச் சொல்லும் விதம் அவளது சூழ்சிக்கு அடிக்கல் நாட்டுவதுபோல் அமைகின்றது. கேகயன் மடந்தையின் செம்பொற் சீற்றிகளைக் கைகளாற் திண்டித் துயிலுணர்த்தித் தொடங்குகிறார்கள். ‘‘இராகு தன்னைத் தின்ன வருவது தெரியாது திங்கள் குணங் கெடாது ஒளிவீசுவதைப் போல நீயும் பேரிடர் உன்னை நெருங்கி வந்துகொண்டிருக்கிற இந்த வேலையில் கவலையின்றித் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாயே’’ கைகேயியின் தாக்க நிலையுடன் தான் சொல்ல வருவதைப் பொருத்திப் பேச்சை மிகவும் இயல்பாகத் தொடங்கி யிருக்கின்றார்கள். கைகேயி அளிக்கும் பதிலில் எளனம் இளையோடுகின்றது. ‘‘இடரா? எனக்கா?

ஒழுக்க நெறியிற் தவரூத வில்லேந்திய என் பிள்ளைகள் இருக்கையில் எனக்கு இடரா? புவிக்கெல்லாம் வேதம்போன்ற இராமனைப் பெற ரெடுத்த எனக்கும் ஒரு துன்பமா?'' என்கின்றாள். சூழ்ந்த தீவினை நிகர் கூணி சொல்லுவாள்;

வீழ்ந்தது நின்னலந்
திருவும் வீழ்ந்தது
வாழ்ந்தனள் கோசலை
மதியி னலென்றா!

கோசலை புத்தியால் வாழ்ந்தாள். உனக்குப் புத்தியில்லை. இருந்தால் இப்படிப் பேசவாயா? என்ற தொனி கைகேயிக்கு இன்னும் பிடிப்படவில்லை. ஆழ்ந்த பேரன்பும் தூயசிந்தையும் உடையவள் வல்லா கைகேயி. அவள் கூறுகிறாள் ''மன்னர் மன்னவன் கோசலை யின் கணவன். பரதன் அவனுடைய மகன். இதைவிடச் சிறந்த வாழ்வு இனி அவனுக்கு என்ன வரப்போகின்றது?'' 'வீரர்கள் கேளி செய்யவும் ஆண்மை மாசுப்படவும் ஒரு பெண்ணை - தாடுகையை வில்லினாற் கொன்ற இராமனுக்கு நாளை முடிகுட்டுவிழா. இதுதான் கோசலை பெற்ற வாழ்வு'' என்கின்றாள் கூணி. இராமனின் வீரத்தைப்பற்றி அவள் கூறிய கருத்தைக் கைகேயி ஒரு பொருட்டாக வேணும் மதித்தாள்ளவள். இராமன்பால் அவள் கொண்டிருந்த அங்கு ஆர்த்தெழுகின்றது; முகம் ஓளி பெறுகின்றது; உவகை எல்லையைத் தாண்டுகிறது. இந்த நல்ல செய்தியைச் சொன்னவளுக்கு ''நாயக மனையதோர் மாலை'' வழங்குகின்றாள்.

கூணியின் கண்கள் நெருப்பைக் கக்குகின்றன. வீசி எறிகின்றான் மாலையை. விழுந்த மாலை நிலத்தைக் குழியாக்குகின்றது. வரிந்து கட்டிக்கொண்டு வெளிப்படையாகவே கோசலைவேறு நீவேறு இராமன்வேறு பரதன்வேறு என்று வற்புறுத்திக் கைகேயியின் உள்ளப்பாலில் பொருமை நஞ்சைக் கலக்கத் துணிகின்றாள். அவளது அழுத்தமான சில கருத்துக்கள்:

பேதைநீ பேதின்றிப் பிறந்த சேயோடு மாதுயர் படுக நின்மகன் அவந்தனைய வெறுநிலத்திருக்க மறந்திலன் கோசலை உறுதி மைந்தனுக்கு ...
பிறந்திலன் பரதன்

தந்தையுங் கொடியநற் றுயுந் தீயள்

பரதனின் தகமைகளையும் ஆற்றல்களையும் பலவாறு எடுத்துக் கூறி, அவன் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்பதற்கு ஒன்றுங் குறைந்தவன்ஸ்லன் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றாள்.

கல்வியும் இளமையுங்
 கணக்கி லாற்றலும்
 வில்வினை உரிமையும்
 அழகும் வீரமும்
 எல்லையில் சூனங்களும்
 பரதற் கேயது
 புல்லிடை உகுத்த அமுது
 ஏயும் போவென்றார்கள்!

இவ்வளவு சூறியுங் கூனிக்குத் தோல்விதான் கிடைக்கின்றது. கைகேயியின் 'கயற்கண்கள் சிவப்பேறுகின்றன'; கூனியைத் 'தீயோய்' என்கிறார்கள்; 'எனக்கோ பரதனுக்கோ அன்றி உனக்கோ நல்லதைக் கூறுத மதியிலா மனத்தோய்' என்கிறார்கள்; 'மறந் திறம்பினும் வரன் முறை திறம்புதல் வழக்கோ?' என்கிறார்கள்: நின் புன் பொறி நாவை அறுத்தெறியாது நின் குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டேன்; போ வெளியே எனுகிறார்கள்.

உறுதியைக் கைவிடவில்லைக் கூனி. கைகேயியின் குறைநிறைவு களை நன்றாக அறிந்தவள் அவள். புத்தியை மேலுந் தீட்டுகிறார்கள். கைகேயியின் கால்களில் வீழ்கின்றார்கள். 'உனது நலனில் அக்கறை கொண்டவள் நான். ஆதலால் உனக்கு உறுதிப்பொருள் உனர்த் துகை தவிரேன்' என்று மீண்டும் தொடங்குகிறார்கள். அவள் காட்டுஞ் சான்றுகள் போகப்போக வலுவடைவது அவளின் உறுதிக்கும் மதிநுட்பத்துக்கும் சான்று பகருகின்றன. 'முத்தவர் இருக்க இலையவருக்கு ஆட்சி இல்லையென்றால் தசரதர் இருக்க இராம னுக்கு முடி ஏன்? பெறற்கரிய செல்வங்களைப் பெற்றபின் யாருக்கும் எண்ணங்கள் வேறுபடுவது இயல்பு. இராமன் மாறுபடான் - உன்னைத் துன்புறுத்தான் என்பதற்கு என்ன உறுதி? இராமனுக்கு ஆட்சியென்றால் சொத்து முழுவதும் பொருமையுடைய கோசலைக்கே யாகும். உனக்கு என்ன உண்டு? யாராவது இரந்து வந்தால் கோசலையிடம் பிச்சையெடுத்துக் கொடுப்பாயா? அல்லது வெட்கத் தால் மாண்டுபடுவாயா? பொர் ஏற்படுங் காலத்தில் இனி யார் யார் எந்தெந்தப் பக்கம் சேர்வர் என்பதை நீ அறிவாயா? உன் தந்தை அழிவான்; உன் சுற்றமுங் கெடும்; ஏன்? உன் சந்ததியே அற்றுப்போகும். இராமன் அரசு அவன் மக்களுக்கே உரியது. அன்றேல் அவனை நிழல்போலத் தொடரும் இலக்குவனுக்கன்றே? இவ்வளவும் யாரால்? உன்னை; உன்னைப்போலப் பழிபடப் பிறந்தவர் யாரையும் நான் காண்கிலேன்'.

திரிந்தது கைகேயியின் தூய சிந்தை; அத்துடன் நின்றுவிட வில்லைக் கூனி; இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பவுமன்றே வழி சொல்லுகின்றார்கள். சொல்லிப் பரதனின் தாய் என்ற பட்டத்தை யும் கைகேயியிடமிருந்து பெற்றுவிடுகின்றார்கள்.

உரைத்த குனியை
 உவந்தனள் உயிருறத் தமுவி
 நிரைத்த மாமணி
 ஆரமும் நிதியமும் நீட்டி
 இரைத்த வேலைகுழு
 உலகம் என் ஒருமகற் கீந்தாய்
 தரைக்கு நாயகன்
 தாயினி நீயெனத் தணியா.

இதிலுள்ள ‘ஒருமகன்’ என்பதை ஊன்றிக் கவனித்தல்வேண்டும். முன்னர் ‘என் சிறுவர்’ என்றும் ‘இராமனைப் பயந்தவெற் கிடருண்டோ’ என்றும் கூறியவள் இப்பொழுது எனது ஒரு மகன் பரதன் என்கிறார். ‘கோசலை மைந்தன் பன்னரும் பெரும்புகழ்ப் பரதன்’ என்று முன்னர் மொழிந்தவள் இப்போது ‘தரைக்கு நாயகன் தாயினி நீ’ என்று கூனிக்குச் சொல்கிறார். ‘இரைத்த வேலைகுழு உலகம் என் ஒரு மகற்கு ஈந்தாய்’ என்றும், அடுத்துவரும் பாடலில் ‘நம்பியை நளிர்முடி சூட்டல், துன்று கானத்தில் இராமனைத் துரத்தல் ஆகிய இவ்விரண்டையும் நான் செய்து முடிக்காது போயின் அரசன் முன் பொன்றி நீங்குதல் புரிவேன்’ என்றும் அவள் கூறியது தான் செய்யப்போகுஞ் செயலுக்குவேண்டிய நெஞ்சுசுறுதியைக் காட்டுகின்றது. போதுமே! காலக் கோளானான். வெவ்விட மனையவள் சூழ்ந்த தீவினை நிகர் கூனி, உள்ளமும் கோடிய கொடியாள் நினைத்ததைச் சாதித்துவிட்டாள். மூன்று உலகினுக்கும் ஓர் இடுக்கண் மூட்டிவிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் வெளியேறுகிறார்.

சேக்ஸ்பியரின் சூழ்சிக்காரர் வரிசையிலே ஒத்தெல்லோவில் வரும் இயாகோ ஒரு சிறந்த பாத்திரப் படைப்பு என்பது திறனாய்வாளர் கருத்து. அந்த இயாகோவும் கூனியும் கிட்டத்தட்ட ஒரே வேலையைத்தான் செய்கின்றார்கள். அங்கே இயாகோ டெஸ்டி மேராவுக்கு எதிராக ஒத்தெல்லோவின் உள்ளத்தைத் திரிக்கின்றார். இங்கே கூனி இராமருக்கு எதிராகக் கைகேயியினது மனதை மாற்றுகின்றார். ஒரு சூழ்சியை நிறைவேற்றறப் பல சிறு சூழ்சிகளைப் படிப்போர் வியக்கும் வண்ணம் செப்பமாகச் செய்து முடிக்கின்றார் இயாகோ. அவன் திறமையான ஒரு மூனைசாலிதான்: ஆனாலுமென்ன? தன் மனைவியின் குணவியல்புகளைச் செவ்வனே புரிந்துகொள்ளத் தவறிக் கடைசியில் யாவும் அம்பலமாக, பிடிப்பட்டுத் தான் செய்ததை ஒப்புக்கொண்டு கைதியாக நிற்கின்றார். கூனியோ திட்டங்கள் எதுவும் தீட்டவில்லை; மூனையைப்போட்டு உடைக்கவில்லை: பொழுதை வீணை போக்கவில்லை; முடிகுட்டுவிழா வென்று கேள்விப்பட்டதும் அதனை இப்பொழுதே நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று தெருவில் நின்றபடியே நினைக்கின்றார். நேராகக் கைகேயியை அடைகின்றார். நேர்த்தியாக, அதுவும் இரண்டொரு மனித தியாலத்துக்குள் நினைத்ததைச் சாதித்துவிட்டு இரண்டாம் ஆளுக்குந் தெரியாமல் திரும்புகின்றார். இந்த வகையில் சேக்ஸ்பியரின் இயாகோவையும் மிஞ்சி நிற்கின்றார் கம்பரின் கூனி!

விஞ்ஞானம்

நிலா நிலா ஓடி வா !

த. அரியரத்தினம் B. Sc. (Dip. in Ed.)

அன்புக் குழந்தைகளே, நீங்கள் சின்னப்பாப்பாவாக இருக்கும் போது உங்கள் அம்மா தங்கக்கிண்ணத்தில் பால்சோறு உங்களுக்கு ஊட்டியது ஞாபகம் இருக்கின்றதா? அப்போதெல்லாம் நீங்கள் உண்ணமாட்டோம் என்று அடம் பிடித்தபோது, நீலவானிலே தவழும் நிலவைக் காட்டி,

‘‘நிலா நிலா ஓடி வா, நில்லாமல் ஓடி வா’’ என்று பாடிப் பாடி உங்களுக்கு உணவு ஊட்டினார்தானே! நீங்களும் நிலவு வரப்போகிற தென்று ஏமாந்துதானே சாப்பிட்டார்கள்.

பின்னர் சின்னங்கு சிறுவர்களாக துள்ளுநடைபோட்டு பாடசாலையில் போய் படித்தபின்னர்தானே பல உண்மைகள் உங்களுக்கு புலனுகியது- சூரியனைச் சுற்றிவரும் ஒன்பது கோள்கள் என்னவென்றும், பூமி தன்னையும் சுற்றி சூரியனையும் சுற்றிவர சந்திரன் பூமியைச் சுற்றி வருகின்றது என்றெல்லாம் அறிந்துவிட்டார்கள்தானே. இன்று இந்தச் சந்திரனை இதே நிலவை நோக்கி மக்கள் ஒடுக்கின்றார்கள். நிலா எம்மிடம் ஓடி வராவிட்டாலும் நாம் அதனை நோக்கி ஒடும் நாள் நெருங்கிவிட்டது.

‘‘அம்புலி மாமா வா ஒரு ஆசை மொழி சொல்ல வா எங்கு நீ செல்லுவுகின்றால் அங்கு நானும் வரவா’’ என்ற பாடல் உண்மையாகப் போகின்றது.

இரு பெரும் வல்லரக்களான உருசியாவும், அமெரிக்காவும் இந்த நிலவை நாடி ஒடப் போட்டி போட்டு நிற்கின்றன. முதலில் விணவெளி வீரர் உலகை வலம் வந்தார்கள். பின்னர் விணவெளியில் நடந்தார்கள். ஒரு விணகப்பலில் இருந்து இன்னென்றுக்கு இடம் மாறினார்கள். என இந்த அழகு நிலாவைச் சுற்றிவிட்டுக்கூட வந்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பீர்கள். இதெல்லாம் எப்படி முடிந்தது? நிலவில் மனிதர் இறங்குவார்களா? என்பதைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள நமக்கு அடிப்படையான சில உண்மைகள் தெரியவேண்டும். அதனைப் பார்ப்போம்.

பூமியில் நாங்கள் நிலையாக நிற்கின்றோம். நடக்கின்றோம். எம்மைச் சுற்றியுள்ள பொருள்களெல்லாம் நிலையாக இருக்கின்றன. எமக்கும் எம்மைச் சூழ்ந்த பொருட்களுக்கும் நிறையிருக்கின்றது. இது ஏன்? எப்படி? என்று எண்ணிப் பார்த்திருக்கின்றீர்களா? உங்களுக்கு சேர் ஜசாக் நியூடனைப்பற்றித் தெரியுமா? அவர் ஒரு மாபெரும் விஞ்ஞானி- ஒரு நாள் அவர் ஒரு அப்பிள் மரத்தின் கீழ் இருக்கும்போது ஒருபழும் அவர்மீது விழுந்தது. நாம் என்றால் என்ன

செய்திருப்போம்? பழத்தின் தோல்கூட மிஞ்சியிருக்காது. அவர் என்ன செய்தார் தெரியுமா? கையில் கணியை வைத்துக்கொண்டு சிந்தித்தார். இந்தப்பழம் ஏன் கீழே விழுந்தது. இது ஏன் மேலே போகக் கூடாது என்றெல்லாம் சிந்தித்தார். இந்தச் சிந்தனையின் முடிவுதான் நமக்கு ஒரு பெரும் உண்மையைக் காட்டியது. பழம் கீழே விழு வதற்கோ, மேல்நோக்கி ஏற்றத் பொருட்கள் கீழ்நோக்கி வருவதற்கோ காரணம் பூமி அந்தப் பொருட்களை இழுப்பதுதான். இதற்கு புவியீர்ப்பு என்று பெயர். இந்தப் புவியீர்ப்பு இல்லையென்றால் எமக்கு நிறையிருக்காது. நிலத்தில் நிலையாக இருப்பதற்குப் பதில் அந்தரத்தில் நீந்திக்கொண்டிருப்போம். மேசையில் வைத்த தேனீர்க் கோப்பை பறந்து கொண்டிருக்கும். நாம் அதை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருக்க. வேண்டும். இதனைக் கற்பனை பண்ணிப்பார்த்தால் அந்த மாயாஜால் உலகத்தை நாம் காணலாம்.

எனவே விண்வெளிப் பயணத்திற்கு முதலாவது முட்டுக்கட்டை இது. இதனைத்தாண்டி மேலேபோக என்ன செய்யவேண்டும். அதை மீறக்கூடிய சக்தி வேண்டும். இத்தகைய சக்தி கொண்டதுதான் ‘‘ரெக்கெட்’’ என்று சொல்லப்படும் ஏவுகணைகள். இந்த ஏவுகணைகளில் உள்ள எரிபொருள் எரிந்து ஒரு பெருமளவு உந்து விசையை உண்டாக்கும். இந்த விசையின் உதவியால் ஏவுகணை மேலே மேலே பறக்கத் தொடங்கிவிடும். (நீங்கள் பொங்கல் தினத்தன்று ஈக்கில் வாணம் விட்டமாதிரித்தான்) இப்படியே பறக்கும் ஏவுகணை புவியீர்ப்புக்கு அப்பால் போய்விட்டால் எந்த விசையும் இன்றி அங்கு சஞ்சரிக்கும். அத்தகைய இடத்தில் ஏவுகணை உலகை வலம் வரத் தொடங்கிவிடும்.

இந்த விதமாக ஏவுகணை உலகை வலம் வரச்செய்து பின் பூமியில் இறங்கச்செய்து அளப்பரிய சாதனையை இந்த இரு பெரும் வஸ்ஸரக்களும் நிலைநாட்டியுள்ளனர். அடுத்து மனிதனை அனுப்ப முயற்சி நாட்ந்தது. ஒரு வேகமான காரில் போகும்பொழுதே நம்பில் சிலருக்கு மயக்கமும், படபடப்பும், வாந்தியும் வருவதுண்டு. மனிக்கு ஆயிரக்கணக்கான மைல் வேகத்தில் போகும் ஏவுகணையில் உள்ள விண்வெளிப் பிரயாணிகளுக்கு எப்படி இருக்கும்? அங்கு ஏற்படும் அனுபவங்களைச் சமாளிப்பதற்கு முதலில் இங்கு பயிற்சிகள் நடத்துவார்கள்.

உங்களுக்கு ஊஞ்சலில் ஆடிய அனுபவம் உண்டல்லவா. மேலே போன ஊஞ்சல் கீழே வரும்போது உங்கள் அடிவயிற்றில் ஒரு புதுவிதகிணுகிணுப்பை உணர்ந்திருப்பீர்கள். அதேவிதமான ஒரு வினாதை உணர்வு இந்தப் பிரயாணிகளுக்கு பூமிக்கு திரும்பி வரும்பொழுது இருக்கும்.

இனி அடுத்துள்ள முட்டுக்கட்டையைப் பார்ப்போம். மனிதன் சுவாசிப்பதற்கு ஒட்சிசன் வேண்டும். இது காற்றில் இருக்கின்றது. உலகத்திலிருந்து சில மைல்களுக்கப்பால் காற்றுக்கிடையாத ஏகாந்த

வெளி. இந்த வளியில்லாத வெளியில் அவர்கள் எப்படிச் சுவாசிக்க முடியும். நாங்கள் தூரப்பயணம் போகும்போது கட்டுச் சாதம் கொண்டு போவதுபோல் இவர்கள் ஒட்சிசனைக் கொண்டுபோக வேண்டும். இவர்கள் பல நாட்கள் விண்வெளியில் சஞ்சரிக்க வேண்டில் உணவு வேண்டும். உணவில் உள்ள ஊட்டச் சத்தையெல்லாம் சேகரித்து ஒரு பற்பசைக் குழாய்போன்ற ஒன்றில் வைத்திருப்பார்கள். இதில் ஒரு சிறிதளவு உண்டால் போதுமானது.

இந்த ஈர்ப்பு இல்லாத இடத்தில் இவர்களுக்கு நிறையிருக்காது. எனவே நிலைத்து நிற்க முடியாது. கட்டுப்படுத்தி நடப்பதற்கு பாரமான உடைகள், காலனிகள் அனியவேண்டும். போனவர்கள் திரும்பி வரும்போது ஏவுகணை மிக வேகமாக வரும். காற்று மண்டலத்தில் புகுந்ததும் உராய்வு உண்டாகி ஏவுகணை தீப்பற்றலாம். எனவே தீப்பற்றுத் தலோகத்தால்தான் ஏவுகணை செய்யப்படும். இந்த விதமான முட்டுக்கட்டைகள் தவிர்க்கப்பட்டால் விண்வெளிப்பயணத்திற்கு எல்லாம் தயாராகி விடும் அல்லவா.

மனிதன் பறந்தானு? திரும்பி வந்தானு? யார் முதலில் போனது.

— தொடரும்

சீரந்த ருஹந்தைப் புத்தகம்
படித்த மன நிறைவு வேண்டுமா?

அழகனார் எழுதிய

கொக்கரக்கோ

வாங்கிப் படியுங்கள்

விலை ரூபா 1-50

தேவைக்கு:-

அன்பு புத்தகசாலை

27, D, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

நலமா?

— மருத்துவமணி M. P. தங்கவேலர் —

முலிகைப் பிரயோகமும் அதன் விளக்கமும் அறுகு:

அறுகு மூலத்தை (வேர்) அரைத்து விழுது கொட்டைப் பாக்களவு அரை ஆழாக்கு பசுப்பாலிற்கொள்ளச் சகல விசமும் தீரும். தேக பலம் உண்டாகும்; நரையும் - திரையும் மாறும்; நரம்புகள் இறுகும்; மூலச் சூடு, வெட்டை சம் பந்தமான ரோகங்கள் நீங்கும்.

மேலும், அறுகம் வேருடன் மிளகு-சீரகம், அதிமதுரம் மாதுளம் பூ, இவைகளைச் சேர்த்துக் கசாயம்செய்து அரை ஆழாக்குக் கசாயத்தில் சிறிது பசும்வெண்ணெய் சேர்த்துக் குடித்து வர மேலே காணப்படும் வியாதிகள் நீங்குவதுடன் இரத்தப் பித்த வியாதியும் தீரும்.

அழுக்கிராக் கூங்கு: இதனைப் பாலில் வேகவைத்து உண்ட்தி இடித்து வடிகட்டிய தூஞுடன் சமன் எடைச் சீனைக் கற் கண்டுத் தூள் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு காய்ச்சிய பசுப் பால் அரை ஆழாக்கில் ஒரு தோலா ஷெ மருந்தைப் போட்டு கலக்கிக் குடித்துவர விந்து கட்டும்; உடல் அழகாகும்; நீர் சம்பந்தமான வியாதிகள், கபம், சூலை, கரப் பான், பாண்டு, வெப்பு, வெட்டை, வீக்கம், கட்டி, பித்த மயக்கம் இவைகள் நீங்கும்.

அழிஞ்சில் வேர்ப் பட்டை:

இதை உண்ட்தி இடித்து வடிகட்டிய சூரணம் அரை ஆழாக்குப் பசுப் பாலில் அரை முதல் ஒரு தோலா வரை சேர்த்துச் சாப்பிடச் சகல விஷங்களும், சுவாசகாசமும், மந்தாரகாசம், கிருமிகள் கரப்பான், கிரந்தி முதலியன வும் தீரும்.

ஆதாளை:

இதன் வேர்ப்பட்டையைப் பசுப்பாலில் அரைத்துக் கலக்கிக் குடிக்க எலிக்கடி விசம் நீங்குப். இதன் பாலை வாயில்விட்டுக் கொப்பளிக்க வாய் வேக்காடு, வெட்டை இவைகள் தீரும்.

ஆமணக்கு: (சிற்றுமணக்கு)

இதன் இலைச் சாறும், வேப்பெண்ணெயும் சமன்படக் கலந்து பதமாகி காய்ச்சி வடித்து ஒரு மண்டலம் புளித் தண்ணி சாப்பிட்டுவர கருங்குட்டம், வெண்குட்டம், சொரிகுட்டம், கிரந்தி, தழுதணை திரியிர் முதலியன தீரும்.

ஆவிரை:

இதன் சமூலமும், இடித்து வடிகட்டிய தூளை பசும் பாலில் ஒரு மண்டலம் கொள்ள நீரிழிவு, பிரமேகம், பிரமியம், ஆண் குறியெயிவும் நீங்கும்.

ஆடு தீண்டாப் பாலை:

“ஆடு தொடாப் பாலைக் ககக்கிருமி வன்சிலந்தி
நீடு கருங்குட்டம் நிறை கரப்பான் -- ஆடிடச் செய்
எண்பது வாய்வும் இகல் குட்டமுந் தீரும்
தின் பெறுநற் றுதுதுவுமாஞ் செப்பு.

இதன் இலை ஒரு தோலாவை கொதிக்கும் கால்படி தண்ணீரிற்போட்டு முடிவைத்து இரண்டு மணி நேரம் கழித்து அதை வடிகட்டி வேலை ஒன்றுக்கு $\frac{1}{4}$ முதல் $\frac{1}{2}$ ஆழாக்கு வரை கொடுக்க $\frac{1}{2}$. $\frac{1}{2}$. 1. மண்டலம் கொடுக்க மேல் செய்யுளில் கண்ட பிணிகள் நீங்கும்.

இதன் வேரை அரைத்து $\frac{1}{4}$ முதல் 1 வராக வென்டை வீதம் கொடுக்கப் பாம்பு நஞ்சு முறிவுதுடன் மற்ற நஞ்சுகளும் தீரும். இதன்வேரை உணத்தி இடித்து வடிகட்டிய தூள் ஒன்று முதல் ஒன்றை வராக வென்டை வீதம் வெந் நீரில் கலந்து கொடுக்க கஷ்டப் பிரசவத்தைச் சுலபமாக்கும். அதாவது: பிரசவக் குத்தைத் தூண்டிச் சுகப்பிரசவமாக்கும்.

இதன் சமூலத்தை அரைத்து சிறு நெல்லிக்காய் அளவு பசும்பாலில் பெண்கள் வீட்டு விலக்கான மூன்றாம் நாளி விருந்து மூன்று நாட்கள் ஆறு வேலை சாப்பிட சூதக சம்பந்தமான ரோகங்களும், மலட்டு ரோகமும் நீங்கும்.

—வளரும்

இரங்க நாடகம்.

தொடர்ச்சி :

நாடகம்

ஓ: ரி: பொன்னுத்துரை பி: ஏ:

வேலு : அப்பப்பா! ஐயா இல்லாத நேரம் இப் பிடியான் ஆட்கள் வருவினம் எண்டு கன விலையும் நினைக்கயில்லை. இந்தாள் கிட்டடியில் அங் கொடை போவர் அல் ஸாட்டா நல்ல அறை வேண்டுவர்.

[திடீரென்று ஒரு கார் வந்து நிற்கிறது. இரண்டு நவநாகர்கள் இளைஞர்கள் இறங்குகிறார்கள். விருந்தை நோக்கி வருகிறார்கள்.]

வேலு : ஐயா!

மணி : நீ யார்? இந்த வீட்டில் வேலைசெய்யிற ஆளா?

வேலு : இந்த வீட்டு வேலைக்காறன்தான் ஐயா. என் பேர் வேலு.

மணி : ஓ! இந்த வீட்டு சேவன்ற். குட். ஐயா நிற்கிறாரா?

வேலு : அவசிய அலு வலா வெளியிலை போட்டார். இப்ப வந்துவொர். ஏதேனும் முக்கிய அலுவலோ.....?

மணி : வேலு! அவர் நம்ம அங்கிள்!

வேலு : ஐயா உங்க மாமனு? அப்ப ஏன் வெளி யிலை நிக்கிறியள் தம்பி? உள்ளூக்கு வந்து இருக்கலாமே!

[இரண்டு கதிரைகளில் இருவரும் அமர்கிறார்கள்.]
தம்பி! இந்த ஐயா ஆர் தம்பி?

மணி : இவர் நம்ம பிறேண்ட் மிஸ்டர் யோன். வேலு இந்த வீடு ஞாயமான பெரியவீடு போலைகிடக்கு. எத்தினை றாமஸ் இருக்கு?

வேலு : பன்னிரண்டு அறையள் ஐயா.

மணி : இந்தக் காணி...

வேலு : நாப்பது பரப்புக்கு மேலையேழுமிய குறைய அல்ல ஜியா. இதைவிட ஏக்கர் கணக்கிலை வயலுகள், தோட்டங்கள் எல்லாம் கிடக்கு.

மணி : அப்ப ஜியா ஒரு பெரிய புள்ளி எண்டு சொல்லுருய்.

வேலு : பின்னை. ஜியாவைக் காண எத்தினைபேர் காலமேயிலை வாறவை. கடனுக்குக் காசு வேண்ட வாறவங்கள் எத்தினை.

மணி : அப்ப ‘அங்கிள்’ வட்டிக்குக்கூடக் காசு குடுக்கிறார் எண்டு சொல்லேன். அது சரி மாமாதான் இல்லை. அவர் மகள் எங்கே போட்டா?

வேலு : அவ ‘டான்ஸ்’ பழகப் போயிட்டா. நாலரை மணிக்கு வந்திடுவா.

மணி : அவ நல்லாய் ‘டான்ஸ்’ பண்ணுவவா?

வேலு : கலாதியாய் ஆடுவ ஜியா.

மணி : நாங்கள் கொழும்பிலைஇருந்து வந்திருக்கிறோம். நல்ல களைப்பு...

வேலு : உடனை ‘ரீ’ கொண்டாறேன் ஜியா.
(குசினிப்பக்கம் ஓடுகிறேன்.)

யோன் : டே மணி! நீ பெரிய அதிஷ்டக்காரன் தான்ரா. உன்றை மாமன் பெரியபுள்ளி போலைதான் தெரியது. வீடு வாசல், இஞ்சை இருக்கிற ‘பேணிச்சர்’ எல்லாத்தையும் பாத்தா அவரை ஒரு பெரிய பிரபு எண்டுதான் சொல்ல வேணும். ஞாயமான ‘புரேப்பட்டிஸ்’ இருக்கும் போலைகிடக்கு.

மணி : சிங்கப்பூராலை வந்தவர் வறுகாமலா விட்டிருப்பார். மற்றவைக்குத் தெரியாமல் எவ்வளவை மனுசன் மறைச்ச வைச் சிருக்குதோ? டேய் யோன்! என்னபாடு

பட்டும் இவருடைய மகளைத்தான் மறி
பண்ணவேணும். மறி பண்ணினால் இந்த
நிலம் புலம் வளவு வீடு எல்லாம் எனக்
குச் சொந்தம். எப்படியாவது அவள்
மூலம் இரும்புப் பெட்டிச் சாவியும் என்
கைக்கு வந்திடும். பின்னர் பேச வேண்
டுமா? நீதான் என் பிறைவேற் சேக்கி
றிற்றறி! பேசனல் கிளாக்.

யோன் : எல்லாம் வெற்றியாய் முடிஞ்சு அடுத்த
நிமிஷமே நாங்கள் மாமன் சுப்பிரமணிய
யத்தை வீட்டைவிட்டே தூரத்திப்போட
வேணும்.

மணி : ஆமாம்! அப்படியானால்தான் நான் இட-
து சட்டமாகும். பணம் என் கையில்
தண்ணிப்பட்ட பாடாகும். என் இஷ்டப்
படி பார் டான்ஸ், பெரிய ஹோட்டலிலை
ராம் எடுத்து உல்லாசமாக வாழ்க்கையை
விடவேண்டியதுதான்.

யோன் : மிஸ்டர் மணி! ஒன்றை மறந்திட்டோம்
சினிமாப்படம்.....

மணி : சினிமாப்படம் எடுக்கிறதுதானே என்றை
இலட்சியம். அதிலை நடிக்கக் கேரளத்து
அழகிகளை புக் பண்ண வேணும். அந்த
அழகை கிடையிலே... புன்
சிரிப்பிலே.....

யோன் : உதாலை சில வேளை உனது வருங்கால
மனைவிக்கும் உனக்கும் தகராறுஏற்பட
லாம்.

மணி : அப்போ சுப்பிரமணியத்தின்றை டோட்
டர் எங்கே உயிரோடை இருக்கப்போரு.

யோன் : அப்ப!

மணி : மறி பண்ணி ஒரு வருஷம் உல்லாச
வாழ்வு. பணம் முழுதும் என்றைகைக்கு

வந்துது அடுத்த நாளே அவ குளோஸ்.
 ‘‘ஆற்றிலே குளிக்கச் சென்றவளின் அவல
 மரணம்! தற்செயலாகத் தவறி இறந்து
 விட்டாள்!’’ இந்தச் செய்தி பத்திரிகை
 எல்லாம் வரும். யோன்! தந்திரமாக
 அவளை எப்பிடிக் குளோஸ் ஆக்குகிறது
 எப்பிடித் தப்பிச்சியிக்கிடாமல் இருக்கி
 றது எண்டு எனக்குத் தெரியும். முதலிலை
 மாமனார் வந்ததும் அவருடன் அன்பாகப்
 பேசி அவரை வசீகரிக்க வேணும். நாங்
 கள் பேசகிற பேச்சிலை அவர் சொக்கி
 ‘‘நீதான் எனக்குத் தகுந்த மருமகன்’’
 என்று சொல்லிக் கட்டித் தழுவவேணும்.
 கலியாணம் முடிந்ததும் பணம் கைக்கு
 வந்துது. அவர் எனக்கு முன்னால் ஒரு
 நாய்.

யோன் : அதோ வேலு வாருன். மெஸ்லமாப்
 பேசு.

வேலு : ஐயா! இந்தாருங்கோ ‘ரீ’ குடியுங்கோ.
 கொஞ்சம் சணங்கிப் போச்சு.

[‘ரீ’ குடிக்கிறார்கள். திடீரென ஒரு பையன் ஓடிவருகிறான்]

குமார் : வேலு! வேலு!!

வேலு : என்ன குமார்!!

குமார் : வேலு! வேலு!!

வேலு : என்ன குமார்?

குமார் : வேலு! வேலு! ஆ லடி யிற் சந்தியிலை
 பெரிய சனக்கூட்டம். என்னடா எண்
 டிட்டுப் பார்த்தேன். ஐயா மண்டை
 உடைஞ்சுபோய் மயங்கிக் கிடக்கிறார்.
 ஆக்களைக் கேட்டேன். அவை சொல்லிச்
 சினம் வேகமாய்வந்த ஒரு லொறி அடிச்
 சுப் போட்டுதாம். வேட்டியள் சட்டை
 யள் எல்லாம் ஓரே ரத்தம். என்னாலே

பாக்க முடிய இல்லை. இஞ்சைவந்து அறி விப்பம் எண்டிட்டு நாய் ஓட்டத்திலை வந்தனன்.

வேஹு : (அவலமாக) என்ன? என்ன? எங்கடை ஜயாவுக்கு ஆபத்தா? மண்டை உடைஞ்ச போச்சா? மயங்கிப் போட்டாரா? ஆ! ஆ... ஜயோ!... இப்பவாறன் எண்டு போட்டுப் போனவர். கடவுளே! அவர் தப்பவேணும். இப்ப... என்ன செய்யுறது ஆஸ்பத்திரிக்கு அவரைக் கொண்டுபோக வேணுமே. முதலிலை அந்த இடத்துக்குப் போகவேணுமே!

ஜயா! என்னையா ஒண்டும் பேசா மஸ் இருக்கிறியள். உங்கடை மாமா தான் ஆபத்துக்கை மாட்டுப்பட்டுப் போனார். உங்கடை காரை ஒருக்கால் விடுங்கோ ஜயா!

மணி : நோ நோ. காரிலை கனக்க ‘றிப்பெயர்’ கிடக்கு. பிறேக் சரியில்லை.

வேஹு : என்னையா அரைக்கட்டை வராது. ஏதோ வாறதே. அதோடை உங்கடை சொந்த மாமனைக் காப்பாத்த உதவாத கார் என்னத்துக்குத் தம்பி?

மணி : கொழும்பிலை இருந்து காரிலை வந்த அலுப்பு மாறியில்லை. அதுக் கிடையிலை என்னண்டப்பா கார் ஓடுகிறது. முடியா தெண்டா முடியாது.

வேஹு : உன்னைக் கெஞ்சிக்கேட்கிறேன் தம் பி. உதிலை கொஞ்சத் தூரம் தானே. வா தம்பி வா. எழும்பு தம்பி.

மணி : முடியாதெண்டா முடியாதப்பா. பிற கேண்மினைக்கெடுகிறுய். உன்றைபாட்டை நீ பார்.

[மகேசன் தற்செயலாக அந்தப் பக்கம் வருகிறுன்]

மகே : வேலு! வேலு! ஏன் அழுகிறுய்? என்ன சங்கதி? என்ன செய்யவேணும் உடனை சொல்லப்பா.

வேலு : தம்பி! ஐயாவை லொறி அடிச்சுப்போட் டுதாம். அவர் மன்றை உடை ஞ் சுபோச்சாம். மயக்கமாய் விழுந்து கிடக்கிறாம். அதுதான் அந்த இடத்துக்குப் போய் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக இந்தத் தம்பியின்றை காரைவிடச் சொன்னு....

மகே : உங்கடை காரை இந்த நேரத்திலே கட்டாயம்விட்டு உதவத்தான் வேணும். ஆபத்திலே செய்யுற உதவிதானே பெரிய உதவி. மற்றவைக்குச் செய்யுற உதவி தானே இந்த உலகத்திலே பெரிய தொண்டு. தயவு செய்து.....

மணி : நிறுத்தும் உம் பேச்சை. என்றை மாம ஜைப்பற்றி எனக்கு வராத கவலை உமக்கு வந்திட்டுதோ? பெரிய சித்தாந்தம் பேசத் துடங்கியிட்டார். நீர் ஆர்? நீர் எங்களுக்குப் பெரிய கொம்போ?

மகே : இல்லை. கெஞ்சித்தானையா கேட்கிறேன். ஆபத்து நேரத்திலே தானே உதவச் சொன்னேம்.

மணி : அலட்டாமல் உம்பாட்டிலை போம். முடியாதெண்டா முடியாது. நான் சொன்ன சொன்னதுதான்.

மகே : வேலு! இவை பெரிய மகாராசாக்கள். இவை இருக்கட்டும். வா நாங்கள் அந்த இடத்துக்கு ஒடு வோம். அங்கை ஒரு காரைப் பிடிச்சுக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவோம்.

அன்பு

க. ஆனந்தநாதன், ம. ம. வி. வயாவிளான்.

இருளை நீக்க இரவியுண்டு. தாகந்தணிக்க நீருண்டு. இளைப்பையும் களைப்பையும் போக்க இனிய தென்றலுண்டு. உலகிலுலவி வருகின்ற கொடுந் தீமைகளைப் புண்டோடு பொசிக்கி எரிப்பதற்கு புனித மருந்தொன்றுண்டு. அதுவே அன்பு. அது சருவலோக சஞ்சிவி. வாழ்வின் உயிர். உயிருடன் உயிரைப் பிணைக்கும் வெள்ளித்தளை. இரும்பு நெஞ்சையும் இளக்கி உருக்கும் அக்கினிக்கொழுந்து.

அன்பு அசரத்தன்மையை அகற்றி அமரத்தன்மையை வளர்க்கும். அறியாமையை அழித்து அறிவுச் செல்வத்தைப் பெருக்கும். அமைதியைக் கொடுக்கும். இன்பத்தேனூற்றை எங்கும் பரப்பும் இம்மண்ணையே விண்ணைக்கும். அதற்குப் பொருமையில்லை. நீடிய சாந்தமும் பொறுமையுமுண்டு. அனுக்கண்டுக்கும் அசையாத உள்ளம் படைத்தவனும் அன்புக்கு அடிப்பணிகிறுன்.

புத்தரின் முகத்திலே புன்முறவலாய்த் திகழ்வது அன்பு. கர்த்தரின் திருச்சிலுவையிலே கருணையாய்ச் சிந்துவது அன்பு. நபி நாயகத்தின் நல்லுரைகளிற் சுடர்விட்டொளிர் வது அன்பு. காந்தி மகானின் வாழ்விலே காந்தியையும் சாந்தியையும் தந்ததும் அன்பே. வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த மனிதப் புனிதர் யாவருமே “அன்புடையார் என்பு முரியர் பிறர்க்கு” என்றாங்கு அன்பேயுருவாய் நடமாடினர். அன்பற்ற வாழ்வு துன்ப வாழ்வு, அகந்தை வாழ்வு, அடிமை வாழ்வு, அமைதியற்ற நரக வாழ்வு, நெய் பெய்யாச்சுடர் விளக்குப்போல் அன்பில்லாத வாழ்வும் அணைந்துவிடும். “அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கை வரண்ட பாலையின் வற்றல் மரந்தளிர்த்தற்று. அகத்துறுப்பு அன்

பிலார்க்குப் புறத்துறுப்பால் என்ன பயன்? அன்பிலாருடம்பு என்புதோல் போர்த்தது' என்கிறார் வள்ளுவப்பெருந்தகை.

உலகம் இம் மங்கா விளக்கைக் கையிலேந்திக் கொள்ளாது கலங்குகின்றது. வழியறியாது தயங்குகின்றது. இருட்கிடங்கில் வீழ்ந்து இடர்ப்படுகின்றது. இன்பத்துளியுங்கானது துன்பப்படுகின்றது. அன்பு முதல் அணுக்குண்மையுன் அழிவுப் படைகளையாக்கிப், பகை, வஞ்சம், பிரிவினைகளைப் பெருக்கிப் போராடு போராடுகின்றது. அழிவின் முடிபைத் தேடி அதிவேகமாய் இறக்கை கட்டிப்பறக்கின்றது. இரங்கத் தக்க இந்நிலை மாறி அன்பு வளர வேண்டும். அன்பை வளர்க்கவேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் அன்பை வழங்க வேண்டும். அன்புப் பணிபுரியவேண்டும். உலக நலனை முன் வைத்து, எதிர்கால முன்னேற்றங் கருதி, அன்புக் குரலொலி முழங்கவேண்டும். நினைவிலே, பேச்சிலே, எழுத்திலே, செய்விலே அன்புச் சுடரோளி விளங்கவேண்டும்.

அன்பே இறைவன். அவன் எங்குமுளான். எவற்றிலு முளான். அவன் வறுமையின் வடிவு. ஏழ்மையின் பிரதிபலிப்பு. “ஏழைக்குதவி செய். அதனால் இறைவனை மகிழச் செய். ஏழைக்கிரங்குபவன் இறைவனுக்குக் கடன் கொடுக்கிறான். அன்பும் இரக்கமும் இரட்டைக் குழந்தைகள்’’ என்றனர் பெரியோர். “ஆருயிர்கட்கைல்லாம் நான் அன்புசெய் தல் வேண்டும்” என்று ஆசை கொள்கிறார் அருட்பாவள்ளால் இராமலிங்க சுவாமிகள். அன்பின் சிறப்பை அவர் மேலும் கூறுகின்றார்.

அன்பினிலே இன்பமெழும் அறிவு காலும்

அருள் பெருகும் அமைதியும் அகந்தை சாகும் துன்ப துயர் நூற்ற நற்றுய்மை சேரும்.

தொல்லுலகின் உயிர் முச்ச மனபேயாகும் என்புருதி மெய் சிலிர்த்து இருகை கூப்பி

இறைவனடி தழுவிடவும் இதுவே மார்க்கம் பொன் புதையல் பொறுமை மணி புனிதக் கேணி புகழுரைகள் எவைபுகன்றும் போதாவன்றே.

அன்பு வெள்ளம் பரவிப் பெருகினால், உலகிற் புதுமை குலங்கும், புத்துணர்விலங்கும், கருணையும், பொறுமையுங்கைகோர்த்து நடனமிடும். ‘‘எல்லோரும் ஓரினம் எல்லோரும் ஓர் குலம்’’ என்று பாடிய பாரதியின் கனவு நனவாகும். உலகம் ஓர் அன்பின் குடும்பமாய்த் திகழும்.

உண்மை நன்பன்

—ச. மகேஸ்வரி, 10 B ம. ம. வித்தியாலயம், வசாவிளான். —

அப் பாடசாலையில் அந்த வருடம் சேர்ந்த மாணவர்களுள் ஒருவன்தான் பாஸ்கர். அவன் வகுப்பில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து அவ் வகுப்புப் புத்துயிர்பெற்று விளங்கியது.

எல்லா ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் ‘திறமைசாலி’ என்ற பாராட்டைப் பெற்றுன் பாஸ்கர். முதலாந் தவணைப் பரீட்சையில் முதலாவதாகத் தேறினான். அதையிட்டு அவனுக்கு உள்ளூர் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால், பழைய மாணவனை கதீசனுக்கு மட்டும் அப் பரீட்சை பெரிய ஏமாற்றத்தையே அளித்தது. முன்னர் திறமைசாலியாயிருந்தவன் இன்று மாணவர்களின் பரிகாசத்திற்கும், ஆசிரியர்களின் கண்டிப்புக்கும் ஆளானான். முன்பே பாஸ்கர் மேல் பொருமையடையவனுயிருந்தவனின் மனதில் மென்மேலும் பொருமைத்தீ கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கியது. எரிகின்ற நெருப்பில் எண்ணெய் வார்த்தாற்போல அவனது பொருமைத்தீ மாணவர்களின் பரிகாசத்தால் உக்கிரமானது. எப்படியாவது பாஸ்கரை வஞ்சிக்க வேண்டும் என்று எண்ணினான் கதீசன். ஆனால், அதை எப்படி நிறைவேற்றுவது? மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் பாஸ்கரை அறிவார்களே! ஒரு பக்கம் வீட்டில் ஏச்சு. மறு பக்கம் மாணவர்களின் பரிகாசம். இரண்டின் நடுவிலும்நின்று தவித்தான் கதீசன்.

இரண்டாந் தவணைப் பரீட்சை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. கதீசன் களவு செய்து பரீட்சை எழுத முழுப் பயிற்சியுடன் திகழ்ந்தான். அன்று திங்கட்கிழமை பரீட்சை ஆரம்பமானது. கதீசனின் காற்சட்டைப் பைக்குள் கட்டுக் கட்டாகக் குறிப்புகள்.

பரிசோதகர்கள் பரீட்சை மண்டபத்தில் அங்குமிங்கு மாக உலாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். கதீசன் தான் கொண்டுவந்த குறிப்புக்களின் துணையுடன் எல்லா விடைகளையும் எழுதினான். பின் அக் குறிப்புக் கட்டுக்களை பாஸ்கரின் வாங்கின்கீழ் வீசினான். பரிசோதகர் பாஸ்கரின் வாங்கின்கீழ் கிடந்த குறிப்புக் களைக் கண்டு அவனது விண்டத் தாளில் “பார்த்து எழுதப்பட்டது” என்று

சிவப்பு மையால் எழுதிவிட்டுச் சென்றார். பாஸ்கர் தேம் பித் தேம்பி அழுதான். அழுதபடியே மண்டபத்தைவிட்டு வெளியேறினான். அன்று மாலை கதீசன் சந்தோஷத்துடன் பாடசாலையின் முன் வீதியில் நின்று கள்ளுக் குடித்த கய வர்கள்கூட ஆடாத ஆட்ட மளவு தன்னை மறந்து ஆடிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது வேகமாக வந்த மோட்டார் லொறி ஒன்று அவனை மோதிற்று. அந்தோ பரிதாபம்! எங்கும் இரத்த வெள்ளளம்!! மாணவர்களின் முகங்களில் சோகம். கதீசனைப் பிரக்ஞங்குயற்ற நிலையில் வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்.

சில மணி நேரத்தின் பின் கதீசன் கண் விழித்தபோது அவனருகில் சகமாணவர்களும் இருந்தார்கள். ஆனால், அவன் அதிசயப்படும் வகையில் அவனருகில் இருந்த இன்னேர் கட்டிலில் பாஸ்கர் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். கதீசன் தன் கட்டிலருகே நின்ற தந்தையிடம் பாஸ்கரைப்பற்றி விசாரித்தான். தந்தையார் ‘‘கதீசன் லொறியால் மோதுண்டதும் இரத்தம் வீணையதால் டாக்டர்கள் அவனது இரத்தத்துடன் ஒத்த இரத்தம் கிடையாது தவித்துக்கொண்டிருந்த பொழுது பாஸ்கரின் இரத்தமும், கதீசனின் இரத்தமும் பொருத்தமாக விருந்ததை அவதானித்தார். உடனே பாஸ்கர் மகிழ்ச்சியுடன் ‘இரத்த தானம், செய்தான்’ என்ற செய்தியையும் வெளியிட்டார்.

கதீசன் அண்ணார்ந்து பார்த்தான். மேலே ஒரு தாங்கியில் அவனது கோபத்திற்குள்ளான பாஸ்கரின் இரத்தம் ஒரு புட்டியிலிடப்பட்டு ‘இவனே எதிரி?’ என்று கதீசனே பாஸ்கரை நோக்கிக் கேட்கும்வகையில் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. கதீசனின் கண்களிலிருந்து இரண்டு துளிக் கண்ணீர் தலையணையில் விழுந்து ஊறியது. அது ஆனந்தக் கண்ணீரா? அன்புக் கண்ணீரா? அல்லது ஆணைக் துயராற் பெருகுங் கண்ணீரா? இல்லை.. பச்சாத்தாபக் கண்ணீர்! அதையுனராத அவனது தந்தை அதைத் துடைத்துவிட்டார். அந்நேரத்தில் எங்கோதொலைவிலிருந்த ஒலிபெருக்கி:

‘நண்பனும் பகைபோற் தெரியும் அதுவும் நாட்பட நாட்படப் புரியும்’

என்ற பாடசீலை ஒலிபெருக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அன்றைக் கோட்டை

க. காளிதாசம் புலவர்

ஓவ்வொரு நாட்டினதும், ஓவ்வொரு இனத்தினதும் கல்வி கலாச்சாரம் போன்ற பண்புகளின் பண்டைய பழைய களைக் காட்டும் கருவியும் கர்த்தாவுமாக விளங்குவன பண்டைய கோட்டைகளும், அரண்மனைகளும் என்பதை எந்த வரலாற்று ஆசிரியரும் எதுவித காரணம் பற்றியும் முடிமறைத்துவிட முடியாது. அஜந்தா குகையும், பைசா நகர் சாய்ந்த கோபுரமும் ஆங்காங்கே ஆண்ட மன்னர் களின் மகிமைகளையும், திறமைகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அதேபோன்று வட இலங்கையிலே தமிழர் கள் அரசு செய்தனர் என்பதை அறையும் அர்த்தப் பொருள் ஆதியில் அமைவுற்ற சங்கிலித் தோப்பேயாம்.

வீரத்துக்கும் வீரத்தமிழன் எழிலான உள்ளும் நிறைந்த இனப் பற்றுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் தமிழக விளைக்கு வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன். இதேபோன்று ஈழத்தில் இன்தமிழ் காத்த தமிழன் சங்கிலியனேயாம். அன்றும் இன்றும் அந்நியர்களின் அகங்காரமும், அடக்கு முறை மமதையும் தமிழினத்தின்மீது தவணை இன்றிப் பாய்ந்தது தாங்கள் அறிந்த வரலாறேயாம். அத் தீய சக்திகளைத் தடுத்து நிறுத்தித் தம் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் ஒருங்கே தியாகம்செய்த திடவீரசிங்கத் திராவிடர்களில் முன் வரிசையில் எண்ணத்தக்க புவி அரசர்கள் யார் தெரியுமா? அவர்களே எதிரிகளின் நெஞ்சிற் கிலியை உண்டாக்கிய சங்கிலியனும், விகர்ப்பை உண்டாக்கிய வீரபாண்டியனும் ஆவர்.

எங்கள் இனத்தின் பெருமையைக் கெடுக்க எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் திட்டம் திட்டப்பேர்கின்ற தீட்டுகின்ற, மொட்டையர்கள் கூட்டம் இங்கே எப்படி அமைந்துவிட்டது என்று ஆச்சரியப்படலாம்.

புயல்பட்டுக் கரையிலே ஏற்றுண்டு பயத்தால் வாடிய பறங்கியர்களின் பீரங்கிச் சத்தத்தையும், கோதம் பை ரூட்டியையும், திராட்சை இரசத்தையும் கோடை இடியேறென்றும், கல்லெலன்றும், இரத்தமென்றும் எண்ணி ஏங்கிக் கப்பம் கொடுத்த மன்னர்கள் கோட்டை எல்லாம் சாத்திட்டுச் சகல விதத்திலும் கட்டுக் காவலிட்டு வருகின்றனர். ஆனால் வட இலங்கையிலே சிங்கம்போன்று கர்ச் சித்துச் சீருடனும் பேருடனும் அரசுசெய்த சங்கிலியன் தோப்புத் தேவோர் இன்றிச் சீரழிந்து போகின்றது.

தமிழ்ப் பெருமக்களே! தன்மாரணம் இழந்து தம்மினம் காக்க மறந்து பதவிமோக வாய்ப்பட்டுப் பாழாய்ப் போகாமல் புதுமையுடன் பழைமை காக்கத் துணியவேண்டும். சொந்த அரசும் புவிச் சுகங்களும் மாண்புகளும் அந்தகர்க்கு உண்டாகுமோ? என்று மனக் குருடர்களை உணர்ச்சி வேசத் துடன் தாவுகின்றூர் பாரதியார்.

புனித நகரங்கள் பிரகடனம் எவ்வளவு அத்தியாவசி யமோ அதேபோன்று பழைய கோட்டைகளும் புனிதமாகப் பேணப்படவேண்டும்: தமிழ்காத்த கவி அரசன் நாவலன் சிலையும் புவி அரசன் சங்கிலியன் சிலையும் வலமும் இடது மாகச் சங்கிலித் தோப்பின் கரைகளிற் காட்சி தரவேண்டும்

புதிய வெளியீடு :

நுட்பம் 1968

ஆசிரியர்:

மாவை. நித்தியானந்தன்
வெளியீடு: தமிழ் மன்றம்
இலங்கை உயர் தொழில்
நுட்பவியற் கலாசாலை
கட்டுபெத்தை.

கட்டுபெத்தை உயர் தொழில் நுட்பவியற் கலாசாலைத் தமிழ் மன்றத்தினரின் அயராத உழைப் பினால் 'நுட்பக்' கொடியின் முதற் பூ மலர்ந்துள்ளது. மிகவும் அழகாகவே மலர்ந்துள்ளது. உயர்ந்த நறுமணம் பரப்பி நிற்கின்றது.

பண்டி தம. ணி சி. கணபதி பிள்ளை அவர்களின் கட்டுரையுடன் தொடங்கும் இம் மலரில் திருவாளர்கள் அம்பி, க. சச்சி தானந்தன், க. நடேசலிங்கம், க. சிவசுப்பிரமணனியம், D. ஜேயா

நந்தன் ஆகியோரின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுடன், கலாநிதி க. கைலாசபதி, இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் இலக்கியச் சந்திப்பு முதலியனவும், கவிதைகள் சிறு கதைகள், குறுநாவல் என்பனவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் தமில் அறிவியல் கற்கும் மாணவர்களுக்கும், உயர் தொழில் நுட்ப வியல் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படவல்லன.

கலையின் நுட்பமும் இலக்கியத்தின் செப்பமும் அறிவின் திட்டமும் உடைய இம்மலரை, அழகுற அச்சேறி தனி தது வப்பொலி வோடு வரும் இம்மலரை, தமிழ் மொழியின் வளத்தையும் சிறப்பையும் உலகமெலாம் பரப்பி வரும் அதேவேளையில் தமிழ் மொழியை வளப்படுத்தியும் வரும் இம் மலரை வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேம். -வெற்றிமணி

கவிதை ஸ்ராங்கம்

எங்கள் வீட்டுத் தம்பி!

~ கவிஞர் தே. ப. பெருமான் ~

எங்கள் வீட்டுத் தம்பி;
எழுந்து நடக்கும் தம்பி;
தங்க நிறத்துத் தம்பி;
தாவி அணையும் தம்பி.

அருளை வீசும் கண்கள்;
அழகில் வாய்த்த நெற்றி;
விரியும் ரோஜாக் கண்ணம்;
விளங்கு புன்னகை வாயாம்;

குழலின் நாதம் போலும்;
குழையும் மழலைத் தம்பி;
அழகு மிக்க தம்பி;
அசைந்து சிரிக்கும் தம்பி.

சின்னஞ் சிறிய கால்கள்;
சிவந்த மிருதுக் கைகள்;
கண்ணம் கரிய கேசம்;
கருணை தவழும் வடிவம்;

சிந்தை தன்னில் இன்பம்;
சிரித்துச் சிரித்துச் சேர்க்கும்;
இந்த அழகுத் தம்பி;
எங்கள் வீட்டு ராஜா!

நம் பாட்டி

செ. சுதாகர்

ஓளவை பாட்டி நம்பாட்டி
அறிவில் சிறந்த முதாட்டி
அரசன் சபையில் பெருமாட்டி
ஆற்றல் மிகுந்த சீமாட்டி.

பற்பல நீதி புகட்டிடுவாள்
பாலர் எமக்குப் பாட்டிசைப்பாள்
இனிய கதைகள் இசைத்திடுவாள்
இச்சை யோடு கேட்டிடுவோம்.

நடு நாயகமாய் விளங்கிடு!

செல்வி ப. தேனுமிரதாம், ரிவர்சைட், உலப்பணை.

குதும் வாதும் பேசாதே - என்றும்
 சூழ்ச்சி வஞ்சகம் செய்யாதே
 கள்ளம் கபடு நினையாதே - எந்த
 கயவரோடும் நேசம் வையாதே
 பள்ளி யில்சண்டை பிடியாதே - உன்
 பகைவ ணேடும்கோபம் வையாதே
 தீங்கு யாருக்கும் செய்யாதே - கெட்ட
 திருட்டுத் தொழிலைப் பழகாதே!

அன்பாய் எவரோடும் பழகிடு - யாருக்கும்
 அநியாயம் செய்யா திருந்திடு
 பொய்யைப் பேச மறுத்திடு - ஒரு
 புத்தியுள்ள பிள்ளையாய் நடந்திடு
 குருவைத் தெய்வமாய் மதித்திடு - அறவே
 கோழை தனத்தைநீ ஓழித்திடு
 நீதியும் நியாயமாய் நடந்திடு - என்றும்
 நேர்மையில் நழுவா திருந்திடு.

துன்பத்தை இன்பமாய் ஏற்றிடு - நெஞ்சில்
 தூய எண்ணத்தைக் கொண்டிடு
 ஆசைக்கும் ஓர் அளவுவைத்திடு - உன்
 அறிவை நாட்டுக்குப் பயனிடு
 உள்ளத்தில் நம்பிக்கை வைத்திடு - என்றும்
 உறுதி குலையா திருந்திடு
 நாட்டுக்கு நல்லதைச் செய்திடு - நடு
 நாயகமாய் என்றும் விளங்கிடு!

தொடர்க்கதை

நீலமலர்

ஞா. தமிழ்த்தம்பி

1. புதியவரனம், புதிய யூமி!

மாலை வேளை!

அழகிய மெரினாவில் யழக்கம்போல் அதிகக்கூட்டம்.

மேலெநாட்டினர் சூரியக் குளியல் செய்வதுபோல் இங்கு நம்ம வர்கள் மாலை நேரத்தில் வாயுக்குளியல் செய்வதற்காகக் கடற்கரைக் குச் செல்கின்றனரோ?

சென்னை -

தமிழகத்தின் தனிப்பெரும் தலைநகரம். அங்கிருப்பதில் மெரினாகடற்கரைதான் சிறப்பு; பார்த்தோர் உண்மையறிவர்.

குமுதமுகம் - குண்டு விழிகள் - குழிவிழும் கன்னங்களுடன் குதித் தாடும் குழவிச் செல்வம்போல் நெளிந்தாடும் நீலக்கடல் கன்னி தன் கோல நிறம் காட்டிக் கொள்ளை இன்பம் தருகின்றன. அதைப் பங்குகொள்ள பல ஆயிரம் பேர்கள்

உள்ளாம் - உணர்வு - உணவு - உடை - உறையுள் இவற்றிலேல் லாம் பேதம் பாராட்டி வீண் பெருமையில் மனிதன் செருக்குடன் அலைகின்றன.

ஆனால் -

இயற்கைச் செல்வமோ பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தில் இயங்குவது. அம்முறையில்தான் அற்புதக்காற்று அழுதமென இனித்தது.

சற்றுத் தொலைவில் குறும்புக்காரச் சிறுவர்கள் சிலர் அலைகளுடன் ஒடிப்பிடித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர்.

கூட்டமில்லாத இடமாகப் பார்த்து நடைபோட்டான் மணிவேல்

அலைமோதும் இடத்திற்குச் சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பழுதான படகொன்று சாய்ந்து கிடந்தது. அதன் ஒரு மூலையில் சாய்ந்து உட்கார்ந்தான்.

கையில் தட்டுடன் ஏதோ சென்னை மொழியில் கூவியவாறே அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்தான் ஒருவன்.

அவன் -

பட்டாணி, சுண்டல் விற்பவன்தான். மணிவேல் அவனைக் கைதட்டி அழைத்து ஒரு பொட்டலம் வாங்கிக் கொண்டான்.

‘எம்பா தாய் மொழியாம் தமிழை ஏன் இப்படித் தலைநகரில் படுகொலை செய்கிறீர்கள்? திருத்தமாகப் பேசினால் என்ன?’

மணிவேலை ஒருமுறை மேலும் கீழும் பார்த்தான்.

“ஒருக்குப் புச்சா நீ? ஒன்மா ஓடு போய்ச் சேரு வாத்தியாரே”? ஏதேதோ முன்கியவாறே அதைவிட்டகன்றான்.

மணிவேல் சுண்டல் பொட்டலத்தைப் பிரித்தான்.

அப்போது -

“சார்! பசிக்குது”

சுமார் பத்து வயதுள்ள ஒரு சிறுவன் தான் பசிக்குரலெழுப்பினான். பரட்டைத்தலை - பஞ்சடைந்த கண்கள்.

மணிவேலின் உள்ளம் கலங்கியது.

தன் கையிலிருந்த பொட்டலத்தைக் கொடுத்தான் மணிவேல்.

அந்த ஏழைச் சிறுவனே அதை வாங்கி ஆவலோடு சாப்பிட்டான். பசிக்கிரக்கம்!

“இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் என்று சாபமிட்ட திருவள்ளுவரும் ‘தனியொருவனுக்கு உணவில்லை எனின் செகத்தினை அழித்திடுவோமென்’ ஆர்ப்பரித்த கவி பாரதியும், பசித்தோருக் கெலாம் வாரி வழங்கிய அழுதசரபிபெற்ற மணிமேகலையும் இப்படி எண்ணற்ற வள்ளல்கள் உலவிய நாட்டிலே இன்று பசி மயக்கம். இல்லாமை ஏக்கம்! அடாது செய்பவன் படாது படவில்லை இங்கு ஆனந்தமாக வாழ்கின்றன. நேர்மை வழி நடப்போரெல்லாம் நீடிய துண்பியல் வாழ்வில் உழலுகின்றனர். ஏழைகளின் வாழ்வைப் பற்றியே பேசி - எழுதி முன்னுக்கு வந்தவர்கள் ஒட்டுவாங்கும் போது நீலிக்கண்ணீர் வடித்தவர்கள் - இன்று மக்களின் வாட்டம் நீக்கிட வகை செய்தாரில்லை. வெள்ளோக்காரன் காலத்திலிருந்த சிலைகளை அகற்றிவிட்டு புதிதாக வேறு சிலைகளைத்தான் எங்கும் வைக்கின்றனர் இது சீரான ஆட்சியல்ல - சிலை ஆட்சி! திட்டமற்ற பொருளற்ற - ஆட்சி! தமிழ்நாடு இந்தத் தலைமுறையில் முன்னேற்றுது”

இப்படியெல்லாம் மணிவேலின் உள்ளம் குழுறியது!

“தம்பி, உட்கார். உன் பெயர் என்ன?”

அந்த ஏழைச் சிறுவன் பரிதாபமாக விழித்தான்.

“ம் சொல்லு”

“பெயர் தனசேகரன்”

வாய்விட்டுச் சிரித்தான் மணிவேல்.

“என்ன தம்பி இது, பேருக்கும் உனக்கும் சம்பந்தமே இல்லியே”

“என்னவோ பெத்தவங்க எதையோ நெனைச்சு வெக்கறுங்க. சிலருக்குத்தான் பொருந்துது”

திட்டமற்று -

மணிவேலின் தாடையில் ஒங்கி ஒரு குத்து விழுந்தது! தூரப் போய் விழுந்தான் மணிவேல்!

(வளரும்).

மறதி! (41)

— மு. க. சுப்பிரமணியம் —

ஓரு நாள் இலட்சமி தன் மகள் ஈஸ்வரியுடன் சந்தையிலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தாள். இடையில் வீதி ஒரத்திலே ஒரு சிறு குடிசை. அங்கே குடிசையின் வாயிலின்மூன்திரு குழந்தை அழுதபடியே நின்றது. குழந்தையின் தாய் 'அழாதே லீலா என்னசெய்ய என்னிடம் பணம் இருந்தாற் தானே உன்னைக் கூட்டிப்போக முடியும், என்று கூறும் சப்தம் ஈஸ்வரியின் காதுகளில் விழுந்தது. உடனே ஈஸ்வரி 'அம்மா அந்தப் பிள்ளை ஏன் அழுகிறது? பாவம் பணம் இல்லையென்று அவள் அம்மா கூறுகிறான் என்ன வென்று கேட்போம்' எனக் கூறித் தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு லீலா நின்ற இடம் சென்றாள். ஈஸ்வரியின் தாய் 'ஏன்ம்மா குழந்தை அழுகிறது? என்று கேட்டாள். லீலாவின் தாய் 'அம்மா யான் என்னசெய்ய? யான் ஏழை. லீலா ஒருநாளும் கீரிமலைக்குப் போகவில்லை மற்றப் பிள்ளைகள் கதைப்படதைக் கேட்டுவிட்டுத் தன்னையும் கூட்டிக் கொண்டுபோகும்படி ஒரே கரைச்சல்' என்றாள். ஈஸ்வரி 'அம்மா ஜியாவிடம் கார் உண்டுதானே. அவரிடம் சொல்லி இந்தக் கிழமையில் ஒருநாளைக்கு லீலாவைக் கூட்டிக்கொண்டு போவோ ம்' என்றாள். தாய் சம்மதித்தாள். ஈஸ்வரி 'லீலா இந்தக் கிழமையில் ஒருநாளைக்கு யான் வந்து கூட்டிச் செல்லுகிறேன் அழாதே' எனக் கூறிவிட்டுச் சென்றாள்.

லீலா சந்தோஷத்துடன் இருந்தாள். ஈஸ்வரியோ பாடசாலையில் அதிகவேலை இருந்ததால் லீலாவுக்குக் கூறியதை மறந்துவிட்டாள். லீலா தினமும் வாயிலில் வந்து நின்று ஈஸ்வரி வருகின்றாளா எனப் பார்ப்பாள். கார் சத்தம் கேட்டதும் ஓடோடி வருவாள். ஏமாற்றமடைவாள். தாயிடம் 'அம்மா ஏன் அந்த அக்கா வரவில்லை என்று அடிக்கடி கேட்பாள். லீலா ஆரம்பத்தில் கேட்ட போது தன்னிடம் பணம் இல்லை எப்படிப்போவது என லீலாவுக்குக் கூறிய வள் இப்போ என்ன சமாதானம் சொல்வது? ஒரு கிழமையும் முடிந்தது. ஈஸ்வரி வரவேயில்லை, மறதியின் கொடுமையால் லீலா அடைந்த கவலைக்கு எல்லையில்லை.

அறிவுப் போட்டி இல. 7 முடிவு விபரங்கள்.

சரியான விடைகள்

1. வெளவால்	2. மார்க்கோனி	3. சுக்கிரன்	4. ஆமை
5. சி. என். அண்ணத்துரை	6. மஹாகவி (உருத்திரமூர்த்தி)		
7. சி. நாகராஜா	8. ஷாஜஹான்		

பரிசு பெற்றேர் விபரம்

பலர் விடைகளை அனுப்பினர். சரியான விடைகளை அனுப்பிய வர்களுள் அதிக்ஷ்டச் சீட்டுமூலம் பின்வரும் ஐவர் தெரிவு செய்யப் பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொருவரும் ரூபா 2/- லீதம் பரிசில் பெறுகின்றனர். சரியான விடைகளை அனுப்பிய மற்றைய நேயர்கள் வின்பெயர்களும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. துரைநாயகம், வித்தியானந்தக் கல்லூரி, முள்ளியவளை.
2. செல்வன் ச. ஸ்ரீகரன், C/o பொ. சந்திரசேசரம்பிள்ளை, ஏழாலை வடக்கு, சுன்னகம்.
3. ச. பத்மினி, மகளிர் குடியேற்றத்திட்டம், மிருகவில்.
4. க. ஆனந்தநாதன், ம. ம. வித்தியாலயம், வசாவிளான்.
5. நா. நடனசபாபதி, குழுமமுனை, செம்பாடு, முள்ளியவளை.

பரிசு பெற்ற நேயர்களுக்கு வெற்றிமணியில் நல்வாழ்த்துக்கள் உரித்தாருக!

சரியான விடை அனுப்பிய மற்றும் நேயர்கள்:

1. செல்வராசா பாலசுப்பிரமணியம், விக்னேஸ்வரா வித்தியாசாலை, குப்பிமான், சுன்னகம்,
2. செல்வி து. தேவி திலகவதி, புத்தூர் - கிழக்கு, புத்தூர்.
3. க. பாலசுப்பிரமணியம், ம. ம. வித்தியாலயம், வசாவிளான்

அறிவுப் போட்டி இல. 8 அடுத்த இதழில்

சந்தா செலுத்தாத நேயர்கள் தயவுசெய்து அனுப்பி வைக்கவும்.

— ஆசிரியர் வெற்றிமணி

QUALIFIED OPTICIANS

Visit

MOHANLAL. C. VASA

No. 207, Second Cross Street,
COLOMBO. 11.

Telegrams: VASAOPTICO

Telephone: 2931

கண்களுக்குத் தேவையான
சுகலவிதமான கண்ணூற்களுக்கும்
எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

மோகன்லால் C. வாசா

இல. 207, இரண்டாங்குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு. 11.

தொலைபேசி: 2931